

ALS TWEE VREEMDEN

naar 'Comme des étrangers' van Charles Aznavour

Misschien uit lafheid, misschien uit gemak
Sporen van hartstocht, gedoofd al lang gelee
Misschien uit ijdelheid, van nature zwak
De angst om achter te blijven, zo leven wij twee
Als vreemden in één huis, beleefd en verbaasd
Een paar woorden, niet meer, alleen een knik
Twee vreemden aan het werk, altijd gehaast
Met een hart dat leeg is en een koude blik

Refrein:

Er rest ons niets dan harde spijt
De liefde verloren, alles kwijt
Wat we ook doen, wie we ook zijn
Twee vreemden in de woestijn
Twee vreemden aan het ontbijt
Maar waar is de man, de vrouw, het zoete vuur?
We weten niets, we zijn vroegoud
Bang voor het avontuur
De ander, die doet alles fout
Twee vreemden tegen de muur

Misschien uit fatsoen, de schone schijn
Verzwijgen we, ieder voor zich, de oude pijn
En als een dier gevangen, in levensnood
Zoeken we de horizon, de snelle dood
De dood die ons vindt en zeker verslindt
Wat nog rest in ons hart, het stinkt en bederft
We staren in een spiegel, twee vreemden verblind
Kijken machteloos toe als hun liefde sterft

JE MOET NIET VERGETEN

naar 'Il faut savoir' van Charles Aznavour

Vergeet hem niet, de gulle lach
Als het geluk ervandoor gaat
Zomaar opeens, een gewone dag
Een hond die huilt, midden op straat

Vergeet ook niet, koste wat kost
Rechtop te staan, fier overeind
En ondanks god en gebod
Voort te gaan tot aan het eind

Naar een land hier ver vandaan
Naar een lot dat niemand ziet
Vergeet ook niet die zilte traan
Maar ik, mijn lief, ik wist het niet

Vergeet ook niet van tafel te gaan
Als de liefde wordt opgediend
Klaag niet, zeg alleen: ik ben voldaan
En vertrek als een goede vriend

Vergeet ook niet de wijze raad
Verberg de pijn van alledag en
Verscheur de brieven vol haat
Die de laatste woorden van liefde zijn

Vergeet ook niet het hart van ijs
De tong die zwijgt tot in de dood
Vergeet het verloren paradijs
Maar ik, een idioot

Maar ik, ik staak de strijd
Vergeet mij niet, ik
Ik ben alles kwijt

EERSTE LIEFDE

naar 'Sa Jeunesse' van Charles Aznavour

Wanneer je hand
Zich onverwacht brandt
Aan romantiek
Twintig jaar oud
De dagen vol
Toekomstmuziek
Toen de liefde met zachte kracht
Verscheen in een slapeloze nacht

Wanneer je ziet
Hoe ver van hier
Het leven geniet
Hoe het zingt
Van wild plezier
Van slappe lach
Drink dan leeg dit ene glas
Je eerste lief

Want ieder moment
Dat ik jou gaf
En jij aan mij
De liefde die
Wij hebben gekend
Eens zo dichtbij
Hij telt nu af

Een dag, een minuut
Een laat excuus
Je hebt spijt, maar
De tijd is wreed
Een snelle dief
Niemand die zegt: Stop!
Voor je het weet ben je haar kwijt
Je eerste lief

Een lach, een enkel woord, een verborgen traan
Een snelle blik, een gebaar, niet meer, altijd haast
De dagen zijn zo kort, opeens, je bent verbaasd en
Blind van verdriet verlaat je dit bestaan

vertalingen: Peter Swanborn